

- **translated title:** Конвенция за трансфер на осъдени лица
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in English:** Convention on the Transfer of Sentenced Persons
- **identification number of the convention:** ETS 112
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 8, 24 January 1995
- **ISBN:** n/a

Конвенция за трансфер на осъдени лица

Държавите - членки на Съвета на Европа, и другите държави, подписали тази конвенция,

считайки, че целта на Съвета на Европа е осъществяването на по-тясно единство между неговите членове,

желаейки да развият още повече международното сътрудничество в областта на наказателното право,

считайки, че това сътрудничество трябва да подпомага осъществяването на целите на правосъдието и социалното приобщаване на осъдените лица, считайки, че за осъществяването на тези цели на чужденците, които са лишени от свобода поради извършване на престъпление, трябва да се предостави възможност да изтърпят наказанието в тяхната собствена социална среда,

считайки, че най-доброто средство за постигането на тази цел е те да бъдат предадени на собствената им страна, се споразумяха за следното:

Член 1

Определения

За целите на тази конвенция:

- а) изразът "наказание" означава всяко наказание или мярка на лишаване от свобода, наложена от съд, за определен или неопределен срок за извършено престъпление;
- б) изразът "присъда" означава съдебно решение, с което се налага наказание;
- в) изразът "осъдила държава" означава държавата, в която е осъдено лицето, което може да бъде предадено или е вече предадено;

d) изразът "изпълняваща държава" означава държавата, на която осъденото лице може да бъде предадено или е вече предадено, за да изтърпи там наказанието си.

Член 2

Общи принципи

1. Страните се задължават да осъществяват в съответствие с разпоредбите на тази конвенция възможно най-пълно взаимно сътрудничество в областта на трансфера на осъдени лица.

2. Лице, осъдено на територията на дадена страна, може да бъде предадено в съответствие с разпоредбите на тази конвенция на територията на друга страна, за да изтърпи наказанието, което му е наложено. За тази цел то може да изрази пред осъдилата го държава или пред изпълняващата държава желанието си да бъде предадено съгласно тази конвенция.

3. Трансферът може да се поиска както от осъдилата го държава, така и от изпълняващата държава.

Член 3

Условия за трансфер

1. Осъдено лице може да бъде предадено в съответствие с тази конвенция само при следните условия:

- a) осъденият да бъде гражданин на изпълняващата държава;
- b) присъдата да бъде окончателна;
- c) в момента на получаване на молбата за трансфер срокът от присъдата, останал за изтърпяване от осъдения, да бъде най-малко шест месеца или неопределен;
- d) осъденият или ако една от двете държави счита за необходимо поради възрастта му или физическото или психическото му състояние, неговият представител да е дал съгласието си за трансфер;
- e) действията или бездействията, за които е наложено наказанието, да съставляват престъпление съгласно правото на изпълняващата държава или биха съставлявали престъпление, ако бъдат извършени на нейна територия, и
- f) осъдилата държава и изпълняващата държава да са се споразумели за предаването.

2. В изключителни случаи страните могат да се споразумеят за трансфер, дори ако срокът от присъдата, останал за изтърпяване от осъденото лице, не надвишава предвидения в ал. 1, буква "с".

3. Всяка държава може при подписването или депозирането на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да посочи, че възнамерява да изключи прилагането на някоя от процедурите по чл. 9, ал. 1, букви "а" и "б" в отношенията си с другите страни.

4. За целите на тази конвенция всяка държава може във всеки момент чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да определи, доколкото е заинтересувана, израза "гражданин".

Член 4

Задължение за предоставяне на информация

1. Всяко осъдено лице, по отношение на което може да се прилага тази конвенция, трябва да бъде информирано от осъдилата го държава за съдържанието на тази конвенция.

2. Ако осъденото лице е изразило пред осъдилата го държава желание да бъде предадено съгласно тази конвенция, тази държава трябва да уведоми за това изпълняващата държава във възможно най-кратък срок след окончателното произнасяне на присъдата.

3. Информацията съдържа:

- a) име, дата и място на раждане на осъденото лице;
- b) неговия адрес в изпълняващата държава, ако има такъв;
- c) изложение на фактите, които обосновават наказанието;
- d) характера, срока и началната дата на изпълнение на наказанието.

4. Ако осъденото лице е изразило пред изпълняващата държава желанието си да бъде предадено в съответствие с тази конвенция, осъдилата го държава съобщава на тази държава по нейно искане сведенията по ал. 3 от този член.

5. Осъденото лице се уведомява писмено за всяко действие, предприето от осъдилата го държава или от изпълняващата държава в изпълнение на предходните точки, както и за всяко решение, взето от някоя от тези държави по отношение на молба за трансфер.

Член 5

Молби и отговори

1. Молбите за трансфер и отговорите се съставят в писмена форма.

2. Тези молби се изпращат от Министерството на правосъдието на молещата държава до Министерството на правосъдието на замолената държава. Отговорите се изпращат по същия начин.

3. Всяка страна може чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да посочи, че ще използва други начини за връзки.

4. Замолената държава трябва да уведоми в най-кратък срок държавата, изготвила молбата, за своето решение да приеме или да откаже искания трансфер.

Член 6

Допълнителни документи

1. Изпълняващата държава трябва, по искане на осъдилата държава, да й предостави:

- a) документ или декларация, в който се посочва, че осъденото лице е гражданин на тази държава;
- b) копие от правните разпоредби на изпълняващата държава, по силата на които действията или бездействията, за които е наложено наказанието в осъдилата държава, съставляват престъпление съгласно правото на изпълняващата държава или биха съставлявали престъпление, ако са извършени на нейна територия;
- c) декларация, съдържаща посочените в чл. 9, ал. 2 сведения.

2. Ако има молба за трансфер, осъдилата държава предоставя на изпълняващата държава следните документи, освен ако някоя от тези държави вече е заявила, че няма да даде своето съгласие за трансфер:

- a) заверено копие от присъдата и от приложените правни разпоредби;
- b) удостоверение за срока на наказанието, който вече е изтърпян, включително сведения за всяко предварително задържане, отменяне или друго действие, отнасящо се до изпълнението на наказанието;
- c) декларация, съдържаща съгласието за предаване, посочено в чл. 3, ал. 1, буква "d"; и
- d) всякакви сведения от медицински или социален характер за осъденото лице, ако има такива, всякаква информация за лечението му в осъдилата държава и препоръка за продължение на лечението му в изпълняващата държава.

3. Осъдилата държава и изпълняващата държава могат да поискат да им бъдат предоставени някои от документите или декларациите, посочени в ал. 1 и 2, преди да съставят молба за трансфер или да вземат решение за приемане или отказване на трансфера.

Член 7

Съгласие и проверка

1. Осъдилата държава трябва да осигури лицето, което дава съгласие за трансфера в съответствие с чл. 3, ал. 1, буква "d", да направи това доброволно и в пълно

съзнание за правните последствия, които произтичат. Процедурата за даване на съгласие се определя от закона на осъдилата го държава.

2. Осъдилата държава трябва да предостави на изпълняващата държава възможността да провери чрез консул или друг служител, определен със съгласието на изпълняващата държава, че съгласието е дадено в съответствие с условията, предвидени в ал. 1.

Член 8

Последствия от трансфера за осъдилата държава

1. Приемането на осъденото лице от органите на изпълняващата държава има действие на прекъсване изпълнението на наказанието в осъдилата държава.

2. Осъдилата държава не може повече да изпълнява наказанието, ако изпълняващата държава счита изпълнението на наказанието като приключило.

Член 9

Последствия от трансфер за изпълняващата държава

1. Компетентните органи на изпълняващата държава трябва:

- a) да продължат изпълнението на наказанието незабавно или на основата на съдебно или административно решение при условията по чл. 10; или
- b) да преобразува наказанието чрез съдебна или административна процедура в решение на тази държава, като по този начин замести санкцията, наложена в осъдилата държава, със санкция, предвидена в законодателството на изпълняващата държава за същото престъпление при условията на чл. 11.

2. Изпълняващата държава трябва, ако има искане за това, да уведоми осъдилата държава преди предаването на осъденото лице коя от тези процедури ще следва.

3. Изпълнението на наказанието се регламентира от закона на изпълняващата държава, която е единствено компетентна да взема всякакви необходими решения.

4. Всяка държава, чието вътрешно право не позволява да се прилага някоя от процедурите по ал. 1 за осъществяването на мерки, приложими на територията на друга държава по отношение на лица, които поради душевното си състояние са освободени от наказателна отговорност за дадено престъпление, и която е готова да приеме такива лица с цел продължаване на лечението им, може чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да посочи процедурите, които ще прилага в тези случаи.

Член 10

Продължаване изпълнение на наказанието

1. В случай, че се продължи изпълнение на наказанието, изпълняващата държава е обвързана с правния характер и срока на наказанието, както са определени от осъдилата държава.

2. Ако обаче характерът или срокът на наказанието са несъвместими със законодателството на изпълняващата държава или ако законодателството на тази държава го изисква, изпълняващата държава може чрез съдебно или административно решение да приспособи тази санкция към наказание или мярка, предвидена от нейното законодателство за престъпления от същия характер. По отношение на характера си това наказание или мярка трябва да съответства, доколкото е възможно, на наложеното от присъдата за изпълнение. Тя не може да утежни с характера или срока си санкцията, наложена в осъдилата държава, нито да надвиши максимума, предвиден от закона на изпълняващата държава.

Член 11

Преобразуване на наказанието

1. В случай на преобразуване на наказанието се прилага процедурата, предвидена от националното законодателство на изпълняващата държава. При преобразуване на наказанието компетентният орган:

- a) се ръководи от фактите, доколкото те са изложени или се подразбират от присъдата, произнесена в осъдилата държава;
- b) не може да замени санкция на лишаване от свобода с парична санкция;
- c) приспада целия срок на лишаване от свобода, изтърпян от осъденото лице; и
- d) не може да утежнява наказателно-правния статут на осъденото лице и не се обвързва с минималното наказание, което се предвижда от законодателството на изпълняващата държава за извършеното или извършените престъпления.

2. Ако процедурата по преобразуване на наказанието се осъществява след трансфера на осъденото лице, изпълняващата държава трябва да държи това лице под арест или да вземе други мерки с цел осигуряване на неговото присъствие в изпълняващата държава до приключването на тази процедура.

Член 12

Помилване, амнистия, смекчаване на наказанието

Всяка страна може да разреши помилване, амнистия или смекчаване на наказанието в съответствие със своята Конституция или други правни разпоредби.

Член 13

Преразглеждане на присъдата

Единствено осъдилата държава има право да взема решение по всяка молба за преразглеждане на присъдата.

Член 14

Прекратяване на изпълнението

Изпълняващата държава прекратява изпълнението на наказанието веднага след като е била уведомена от осъдилата държава за всяко решение или мярка, в резултат на които наказанието подлежи на прекратяване.

Член 15

Информация за изпълнението

Изпълняващата държава предоставя на осъдилата държава информация за изпълнение на наказанието:

- a) когато счете изпълнението на наказанието за приключено;
- b) ако осъденото лице избяга преди приключване изпълнението на наказанието; или
- c) ако осъдилата държава поиска от нея специален доклад.

Член 16

Транзитно преминаване

1. Всяка страна трябва в съответствие със своето законодателство да удовлетвори молба за транзитно преминаване на осъдено лице през нейната територия, ако молбата е направена от друга страна, която се е споразумяла с друга страна или с трета държава за трансфер на осъденото лице на или от нейна територия.

2. Страната може да откаже транзитно преминаване:

- a) ако осъденото лице е неин гражданин; или
- b) ако престъплението, за което е наложено наказанието, не съставлява престъпление по нейното законодателство.

3. Молбите за транзитно преминаване и отговорите се предават по начините, предвидени в чл. 5, ал. 2 и 3.

4. Страната може да удовлетвори молба за транзитно преминаване на осъдено лице през нейна територия, направена от трета държава, ако тази държава се е споразумяла с друга страна за предаването на или от нейна територия.

5. Страната, към която е отправена молбата за транзитно преминаване, може да държи осъденото лице под арест само за такъв срок от време, който е необходим за транзитното преминаване през нейна територия.

6. Страната, към която е отправена молба за транзитно преминаване, може да бъде поканена да представи гаранции, че осъденото лице няма да бъде преследвано или задържано, с изключение на случаите по предходната алинея, нито подложено на каквото и да е друго ограничение на личната му свобода на територията на държавата на транзитно преминаване за престъпления или наказания, извършени или наложени преди напускането му на територията на осъдилата го държава.

7. Не е необходима молба за транзитно преминаване, ако превозването се осъществява по въздуха над територията на дадена страна и не е предвидено кацане в нея. Всяка държава може обаче чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, при подписването или депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да изисква уведомяване за всяко транзитно преминаване над нейна територия.

Член 17

Език и разходи

1. Информацията по чл. 4, ал. 2 до 4 трябва да бъде съставена на езика на страната, на която се предоставя, или на един от официалните езици на Съвета на Европа.
2. Като се спазват разпоредбите на ал. 3, не е необходим превод на молбите за трансфер или на съпровождащите ги документи.
3. Всяка държава може при подписването или депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да изисква молбите за трансфер и допълнителните документи да се придружават с превод на нейния собствен език или на един от официалните езици на Съвета на Европа, или на езици, които тя посочи. В тази връзка тя може да заяви, че е готова да приеме преводи на всеки друг език, освен на официалния език или официалните езици на Съвета на Европа.
4. С изключение на случаите по чл. 6, ал. 2, буква "а" документите, предавани в съответствие с тази конвенция, не се нуждаят от заверка.
5. Разходите, възникнали при прилагането на тази конвенция, са за сметка на изпълняващата държава, с изключение на разходите, възникнали изключително на територията на осъдилата държава.

Член 18

Подписване и влизане в сила

1. Тази конвенция е открита за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа, и от държавите нечленки, които са участвали в нейното изработване. Тя подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Документите за

ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Тази конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата, на която три държави - членки на Съвета на Европа, са изразили своето съгласие да се присъединят към Конвенцията в съответствие с разпоредбите на ал. 1.

3. За всяка подписала държава, която изрази впоследствие съгласието си да се обвърже с конвенцията, тя влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или утвърждаване.

Член 19

Присъединяване на държави нечленки

1. След влизането в сила на тази конвенция Комитетът на министрите на Съвета на Европа може след консултации с договарящите държави да покани всяка държава, която не е член на съвета и не е посочена в чл. 18, ал. 1, да се присъедини към тази конвенция с решение, взето с мнозинството по чл. 20.d на Статута на Съвета на Европа и с единодушие на представителите на договарящите държави, имащи право да заседават в комитета.

2. За всяка присъединила се държава конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на депозиране на документа за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 20

Териториално приложение

1. Всяка държава може при подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да посочи територията или териториите, за които ще се прилага тази конвенция.

2. Всяка държава може по всяко време след това чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на тази конвенция по отношение на всяка друга територия, посочена в декларацията. Конвенцията влиза в сила по отношение на тази територия на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на такава декларация от Генералния секретар.

3. Всяка декларация, направена в съответствие с предходните алинеи, може да бъде оттеглена по отношение на която и да е от посочените в нея територии чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.

Член 21

Приложение във времето

Тази конвенция се прилага за изпълнение на наказания, наложени както преди, така и след влизането ѝ в сила.

Член 22

Отношения с други конвенции и споразумения

1. Тази конвенция не засяга правата и задълженията, произтичащи от договорите за екстрадиция и от други договори за международно сътрудничество в областта на наказателното право, които предвиждат предаване на задържани лица с цел очна ставка или свидетелски показания.

2. Ако две или повече страни вече са сключили или предстои да сключат споразумение или договор за трансфер на осъдени лица или са установили или предстои да уредят по друг начин отношенията си в тази област, те имат право да прилагат това споразумение или договор или да осъществяват това сътрудничество вместо тази конвенция.

3. Тази конвенция не засяга правото на държавите, страни по Европейската конвенция за международната валидност на наказателните присъди, да сключват помежду си двустранни или многостранни споразумения по въпроси, регламентирани в тази конвенция, с цел допълване на нейните разпоредби или улесняване прилагането на принципите, заложи в нея.

4. Ако молба за трансфер попада под действието на тази конвенция и на Европейската конвенция за международната валидност на наказателните присъди или на друго споразумение, или друг договор за трансфер на осъдени лица, молещата държава трябва да уточни въз основа на кой международен акт е направена молбата.

Член 23

Приятелско уреждане

Европейският комитет по въпросите на престъпността ще следи за прилагането на тази конвенция и ще прави всичко необходимо за улесняване приятелското уреждане на всяко затруднение, възникнало при прилагането ѝ.

Член 24

Денонсиране

1. Всяка страна може по всяко време да денонсира тази конвенция чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на съвета на Европа.

2. Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.

3. Но тази конвенция ще продължи да се прилага по отношение изпълнение на наказанията на осъдени лица, предадени в съответствие с разпоредбите на конвенцията преди датата на влизане в сила на денонсирането.

Член 25

Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, държавите нечленки, които са участвали в изработването на тази конвенция, както и всяка държава, присъединила се към нея, за:

- a) всяко подписване;
- b) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- c) всяка дата на влизане в сила на тази конвенция в съответствие с чл. 18, ал. 2 и 3, чл. 19, ал. 2 и чл. 20, ал. 2 и 3;
- d) всеки друг акт, декларация, уведомление или съобщение, отнасящи се до тази конвенция.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Страсбург на 21 март 1983 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа изпраща заверени копия от нея на всяка държава - членка на Съвета на Европа, на държавите нечленки, участвали в изработването на тази конвенция, и на всяка държава, поканена да се присъедини към нея.